

Žiju jako štvanec

H.N.F. - Hrdinové nové fronty

Žiju jako štvanec, dny nepočítám.
Nemám čas na nic, přitom nudou umírám.
Černé závěsy na oknech duše,
život samý prohřešek věčně bitýho psa.
Žiju jako štvanec, jsem k smrti unaven,
každým dnem, krok za krokem.
Co zítra, co zítra, co zítra bojím se ptát ...

Kámoše už nemám, nebrečím o něj.
Lidi rád nemám, je mi z nich zle.
O budoucnosti nepřemýšlím, cigára vychutnávám.
Závody s časem každý den prožívám.
Schody do sklepa bez světla jsou,
můj byt tam dole nepřipouští den.
Doma pár přátel na mě čeká,
mé bílé myšky, družky nejjemnější.

A tak zbaštím jednu k večeři,
při punkový souloži s dívkou,
co si vysnil můj ironovej sen.

Ironovej sen, žiju jako štvanec.
Ironovej sen ...

A tak zbaštím jednu k večeři,
při punkový souloži s dívkou,
co si vysnil můj ironovej sen.